

Befolkning var enig om. Derfor vil jeg indtrængende anmode den højtærede Trafikminister om at sætte al den Fart paa Jernbanebygningen, som det er muligt. Jeg tror, at det er den Form for at skaffe Arbejde til mange Mennesker, som er den mest formaalstjenlige, idet den giver Mulighed for at tilvejebringe Værdier i størst mulig Udstrækning og i det længste Løb.

Flere ærede Medlemmer har omtalt Prisreguleringskommissionens Arbejde og de Sager, den har med at gøre. Det er ikke saa underligt, at dette Forhold er draget frem under denne Finanslovdebat, naar vi lever i en Tid, hvor saa mange Forudsætninger er nedbrudte eller helt forrykkede. Det ærede Medlem fra Silkeborg (Jacob Christensen) udtalte, at Prisreguleringskommissionens Arbejde var Genstand for stærke Angreb i Befolkningen, og at Kommissionen ingenlunde var blevet populær ved sit Arbejde. Som Medlem af Kommissionen vil jeg gerne have Lov til at hævde, at jeg tror ikke, at disse Angreb paa Kommissionens Arbejde er berettigede. At en Kommission som denne ikke bliver populær i Befolkningen, er selvfølgelig, det ligger i hele den Opgave, der er stillet den. Dette, at man skal gribe ind i Erhvervslevet og stoppe de Samfundsborgere, som kører lidt rask frem i Retning af at skabe sig Profit under de nuværende Vilkaar, og af dem, der venter sig store Ting med Hensyn til Prisnedsættelser i en Situation som den nuværende, hører man vistnok i Almindelighed den Udtalelse: Kunde Kommissionen ikke gavne mere? Ikke desto mindre vil jeg hævde, at Kommissionen har opnaaet overordentlig gode Resultater ved at følge den Fremgangsmaade, den hidtil har fulgt, idet den har prøvet paa ved personlige Forhandlinger med Repræsentanter for de forskellige Erhverv at fjerne Hindringerne for Erhvervslevet, hvor disse har meldt sig, og ved at forlange Oplysning om Beholdningerne og om Priserne paa disse samt om Mulighederne for Tilførsel og for Forøgelse af disse Beholdninger at bringe Priserne ned til det mindst mulige under de givne Forhold og har undladt at gribe til det Middel, Kommissionen havde i Hænde: at indstille til Indenrigsministeren at foretage Foranstaltninger, som greb stærkt ind i Erhvervslevets frie Udvikling og tillige medførte store administrative Forholdsregler, der vilde virke overordentlig generende for Befolkningen.

De største Vanskeligheder, Kommissionen har mødt i sit Arbejde, har den

mødt, hver Gang Spørgsmaal vedrørende Landets Forsyning med Fødevarer og Forhold vedrørende det danske Landbrug er blevet berørt. Her gør nemlig for det første Hensynet til Forbrugerne sig gældende, og dernæst kommer i et Erhverv som Landbruget de stærkt modstridende Interesser overordentlig stærkt frem under den nuværende Situation. Grunden til disse stærkt modstridende Interesser er, at Forholdet for Landbrugets Vedkommende i dette Øjeblik er det, at den langt overvejende Del deraf har bygget sin Bedrift paa Produktion af dyriske Produkter, en Bedrift, der giver en stor Omsætning og Mulighed for et stort Produktionsudbytte i Forhold til Bedriftens Størrelse. Denne Del af det danske Landbrug, som omfatter hele det mindre og mellemstore Landbrug, har under den nuværende Situation økonomisk en stærkt truet Stilling, idet denne Driftsmaade medfører, at denne Del af det danske Landbrug er i høj Grad interesseret i, at vor Omsætning med Udlandet foregaar normalt og uden Afbræk. Anderledes stiller Forholdet sig med Hensyn til andre Dele af det danske Landbrug, nemlig det store Landbrug, som har baseret Driften paa at fremstille Raavaren i Landbruget, Kornet. Denne Bedrift er tiltrettelagt paa, at Produktionsomkostningerne bliver saa smaa som muligt, at man kan fremstille Varen saa billigt som muligt. Det er det Landbrug, der er tiltrettelagt paa at drives med Polakker og Maskiner. Denne Del af det danske Landbrug har helt andre økonomiske Interesser under den nuværende Situation end den førnævnte Del af Landbruget. Den har ingen Interesse i, at Omsætningen med Udlandet foregaar i den sædvanlige Udstrækning, men er faktisk økonomisk interesseret i, at Tilførselen bliver knap, hvorved de Beholdninger af Raavarer, den selv producerer, faar forøget Værdi. Disse modstridende Interesser er kommet stærkt frem under de Forhandlinger om Prisreguleringen, der er førte baade af Ministeriet og af Kommissionen, og jeg er vis paa, at det er det, der har bevirket, at der indenfor Kommissionen og indenfor Ministeriet har været saa overordentlig store Vanskeligheder med Hensyn til Fastsættelsen af Bestemmelser, som kunde tage rimeligt Hensyn til alle Sider.

Disse modstridende Interesser viste sig først angaaende Spørgsmaalet om Forbud mod Udførsel af vore Raaprodukter. En Del af de større Landbrugere meldte sig straks og gjorde gældende, at Udførsels-